

FONS DOCUMENTALS DE MONTBLANC A L'ARXIU COMARCAL DE TÀRREGA

Gener GONZALVO i BOU

A l'Arxiu Històric Comarcal de Tàrrega conservem un important fons documental relatiu a la vila de Montblanc. Aquesta documentació forma part del fons patrimonial de la família Pedrolo, i consisteix en la documentació, bàsicament d'època moderna, de quan els Pedrolo emparentaren amb la influent família Desclergue de Montblanc. El propòsit d'aquest article és donar a conèixer als investigadors i estudiosos de la vila de Montblanc l'existència d'aquesta documentació. Per tant, en aquestes línies, en primer lloc farem una descripció general d'aquest fons patrimonial; després caldrà donar unes notes sobre la història de la família Pedrolo i del llinatge Desclergue, i finalment, a tall d'apèndix, donarem les dades de l'inventari general del fons patrimonial que poden ser útils als montblanquins i investigadors interessats a investigar aquests llinatges nobiliaris, tan decisius en la història moderna de Catalunya.

1. HISTÒRIA DEL FONS DOCUMENTAL

El fons documental de la família Pedrolo prové de l'antiga possessió del castell de l'Aranyó, a la Segarra, ben a prop de Cervera. Un cop venuda aquesta propietat, aquest arxiu fou traslladat, pels volts del 1920, a la casa que la família Pedrolo té al carrer Major de la ciutat de Tàrrega. Allà ha estat

curosament conservat, fins que l'any 1993, la Sra. Josefina Fabregat, vídua de l'escriptor Manuel de Pedrolo, i la seva filla, Sra. Adelais de Pedrolo, el dipositaren a l'Arxiu Històric Comarcal de Tàrraga, per garantir-ne la seva conservació, la seva catalogació, i per posar tot aquest ric patrimoni a l'abast dels estudiosos i investigadors.

L'arxiu patrimonial de la família Pedrolo —el més ric fons documental de l'Arxiu Històric Comarcal de Tàrraga pel que fa a fons familiars i personals— abasta un període cronològic que va del 1056 (trasllat d'un document referit a l'Aranyó) fins a l'any 1941 (família Sánchez de Molina). En total, el fons consta de 35 metres linials de documentació, un cop tot el material ha estat instal·lat en capses arxivadores homologades. A tot això, cal afegir-hi un total de 208 pergamins, que abasten cronològicament el període de 1255 a 1807. També són importants els impresos —un total de 221— bàsicament dels segles XVIII i XIX, i unes 300 unitats corresponents a circulars i crides impreses, també fonamentalment dels segles XVIII i XIX. Actualment, el fons es troba totalment catalogat, exceptuant els pergamins, que han estat datats.¹ També és important la biblioteca antiga del llinatge, bàsicament jurídica, dels segles XVI al XIX, i que ha estat recentment catalogada.²

Cal dir que, un cop el fons va ingressar a l'Arxiu Històric Comarcal de Tàrraga, es va veure de seguida que aquest havia estat organitzat en èpoques passades. A més, comptem amb un índex general del fons, i amb uns índexs particulars de cada fons familiar, corresponents als arxius que per enllaços matrimonials s'anaven incorporant al fons propi de la família Pedrolo. De fet, aquesta organització de l'arxiu la va portar a terme, al segle XIX, Manuel de Pedrolo i de Gomar (1785-1858). Aquest doctor en lleis es va llançar a una intensa activitat pledejadora, atesa la gran disminució de les rendes i propietats de la família, per la qual cosa es va veure obligat a revisar i classificar l'arxiu en profunditat. Manuel de Pedrolo i de Gomar, a més de redactar un índex general de l'arxiu, amb molt bon criteri va confeccionar uns índexs particulars de cada branca familiar. Tot plegat ens ha sigut molt útil a l'hora d'entendre i classificar l'arxiu, i també per esbrinar els documents que no s'han conservat. En aquest sentit hem de dir que tot el fons ha arribat, en la seva major part, intacte fins a l'actualitat, i si exceptuem alguns pergamins, en molt bon estat de conservació.

1. GONZALVO i BOU, Gener/ SALAS i FLOTATS, Manel: Inventari de l'arxiu patrimonial de la família Pedrolo (1056-1941), Tàrraga, Arxiu Històric Comarcal, 2000.

2. NOVELL i PERELLÓ, Emma: Catàleg de la Biblioteca Antiga del fons patrimonial Pedrolo. Tàrraga, Arxiu Històric Comarcal, 1999, Col·lecció «Ardèvol», 1. El fons bibliogràfic té 159 volums.

L'estructura d'aquest arxiu respon al nucli inicial del fons patrimonial Pedrolo, i amb l'afegiment dels arxius de les famílies amb els quals els Pedrolo es van emparentar. D'aquesta manera, el nostre inventari està subdividit en cadascun d'aquests llinatges: Pedrolo, Desclergue de Montblanc, Folcràs de l'Aranyó, Gomar, Nuix i Sánchez de Molina. Cal dir que, pel que fa referència al nucli principal del patrimoni familiar, aquest va ésser aportat pel llinatge Folcràs, que detentava el senyoriu del castell i terme de l'Aranyó, a la Segarra, a més de nombroses propietats a la ciutat de Cervera. També hem volgut donar unitat als fons personals de l'organitzador de l'arxiu (Manuel de Pedrolo i de Gomar), i al seu fill, Joaquim de Pedrolo i de Nuix (1846-1916), avi de l'escriptor Manuel de Pedrolo.

Pel que fa al criteri de classificació i ordenació, hem de dir que hem volgut respectar l'organització de l'arxiu tal com es va portar a terme al segle passat. Per donar més consistència al nostre treball arxivístic, s'ha confeccionat un quadre de classificació que segueix, en part, les pautes de treballs anteriors fetes fa poc temps en actuacions arxivístiques sobre fons patrimonials.³

Quant al conjunt documental, destaca el període del segle XVI al XIX (particularment intens el període dels segles XVII i XVIII, etapa d'esplendor dels Pedrolo a Montblanc i l'Aranyó-Cervera), relacionats, sobretot, amb l'administració del patrimoni familiar. També són importants els documents que acrediten la noblesa d'aquests llinatges, sobretot els Pedrolo i Desclergue, els nomenaments de càrrecs públics (veguers de Montblanc) o documentació de caràcter municipal (Montblanc, Cervera). També és important la documentació militar, i de manera notòria la referida als estudis de dret cursats per molts membres de la família (cal esmentar els estudis a la Universitat de Cervera, als segles XVIII i XIX).

Des del punt de vista geogràfic, són notoris els fons corresponents a Montblanc, al castell i terme de l'Aranyó i a la ciutat de Cervera. En definitiva, ens trobem davant un ric fons documental sobre uns llinatges aristocràtics, que administren un patrimoni senyorial, a més de la dedicació a la política i als estudis de lleis i de dret, amb el seu corresponent exercici. De fet, a banda de l'interès local que pugui tenir, l'estudi d'aquesta documen-

3. Sobre això, vegeu: DD.AA.: Inventari dels fons: marquesos de Castellidosrius i «La España Industrial» de l'Arxiu Nacional de Catalunya, Barcelona, Departament de Cultura de la Generalitat, 1990; FERNÁNDEZ I TRABAL, Josep: Els arxius familiars i patrimonials. Problemàtica, caracterització i metodologia, a «Lligall», núm. 4 (Barcelona, Associació d'Arxivers de Catalunya, 1991), pàgs. 95-114; GIFRE, Pere/ SOLER, Santi: Patrimoni i Arxiu. Inventari del fons patrimonial Caramany de Corçà. Segles XIII-XX, la Bisbal d'Empordà, Ajuntament, 1996.

tació pot donar més llum sobre la història de les classes nobiliàries de Catalunya, i que, repetim, des d'ara podrà ser consultat amb més comoditat pels nostres estudiosos i investigadors.

2. EL LLINATGE PEDROLO

Els orígens suposats de la família Pedrolo se situen a la vila aragonesa de Pedrola, de la qual emigrarien a Catalunya. Tanmateix, això no ha estat provat documentalment. El que sí és cert és que els Pedrolo els trobem a la ciutat de Valls, almenys des del 1485, on Gabriel de Pedrolo exercia l'ofici de notari. Una altre Gabriel de Pedrolo també era notari vallenc, almenys entre el període de 1558 a 1567.⁴ També sabem que els Pedrolo exercien, a Valls, el càrrec de l'escrivania de la batllia reial. Família de cavallers i donzells, assisteixen, englobats en el braç militar, a alguna cort general de Catalunya, com la de Felip II de 1599. També destaquen per la seva dedicació a les armes, dins els diferents conflictes bèl·lics de l'època moderna. Posem com a exemple a Francesc Onofre de Pedrolo, nascut a Valls el 1606, que ingressà a l'orde de Montesa. El mateix obtingué, el 1665, l'alcaidia del castell de Cervera, i fou oïdor de comptes de la Diputació del General de Catalunya, durant el període de 1659-1663. Abans hem de citar els enllaços matrimonials dels Pedrolo, sempre favorables, dins de l'òrbita de l'aristocràcia catalana. Així, Jacint de Pedrolo, capità a la guerra dels Segadors, es casà, el 1639, amb Isabel Desclergue, un dels llinatges més sobresortints de Montblanc, fet que motivaria que els Pedrolo es traslladessin a la vila ducal.

Sobre el període de Montblanc en parlarem amb més extensió més endavant. Fent un salt en el temps, cal destacar l'enllaç matrimonial decisiu dels Pedrolo. Ens referim al casament d'Antoni de Pedrolo i Ratera, el 1693, amb Jerònima de Folcràs. Aquesta família de cavallers detentaven el castell i terme de l'Aranyó i quadra de Canós, a la Segarra, des del 1601, a més de nombroses cases i terres a la ciutat de Cervera. Així —tot contrastant amb la relativa migradesa de la casa Desclergue—, els Folcràs tenien un riquíssim patrimoni, al qual accediran els Pedrolo, amb aquest enllaç, i que serà el nucli dels principals béns de la família. Així, Ciril de Pedrolo, nascut el 1694, serà el gran receptor de les herències de l'Aranyó i Cervera, i esdevindrà ja senyor de l'Aranyó. Àhduc accedirà, el 1736, al càrrec de regidor borbònic de l'Ajuntament de Cervera.

4. PAPELL i TARDIU, Joan: Catàleg dels Protocols de Valls, Barcelona, Fundació Noguera, 1989, pàgs. 23-24.

Armes dels Desclergue de Montblanc en un pergami de 1653

Durant el segle XVIII, les diverses generacions dels Pedrolo estudiaren Dret i Lleis a la Universitat de Cervera, a més de tenir diversos membres a l'exèrcit i a la clerecia (Vallbona, Santes Creus, Sant Cugat del Vallès, etc.).

A banda d'això, els enllaços matrimonials dels Pedrolo continuaren sent importants. Així, el 1777, Antoni M. de Pedrolo es casà amb Ignàsia de Gomar i de Perelló. El seu pare, Josep de Gomar i de Navés fou catedràtic a la universitat certerina, i autor de notables estudis jurídics.

Durant aquesta època, però, el ric patrimoni provinent de Folcràs va anar minvant progressivament, la qual cosa obligà els Pedrolo, per una banda, a dedicar-se a fons a l'advocacia, i per altra banda, a intentar recuperar antigues possessions (com algunes d'Anglesola, també herència dels Folcràs), fet que els portà a sostenir nombrosos plets i causes, sovint ruïnoses, al llarg del segle XIX, a més de suportar litigis amb els habitants de l'Aranyó, dins el context general de dissolució dels règims senyorials durant aquest segle XIX, tan convuls. Aquesta situació és la que hagué de tirar endavant Manuel de Pedrolo i de Gomar (1785-1858), doctor en lleis des del 1805, assessor jurídic del corregidor de Cervera, i dedicat també a l'advocacia a la capital de la Segarra. Aquest context de pledejar, a més d'una innata vocació d'historiador familiar, l'obligà a classificar i revisar en profunditat el ric arxiu familiar, al qual s'hi havien afegit els fons documentals de les famílies

amb les quals els Pedrolo s'havien emparentat (Desclergue, Folcràs, Gomar, Nuix, etc.). Des del punt de vista matrimonial, Manuel de Pedrolo s'emparentà amb els Nuix, una altra família aristocràtica cervera.

Aquestes característiques de dedicació a l'advocacia les continuaren exercint les darreres generacions de Pedrolo. Així, citem Joaquim de Pedrolo i de Nuix (1846-1916), i el seu fill Manuel de Pedrolo i d'Espona (1887-1965), el qual maridà amb Clotilde Sánchez de Molina, que foren els pares de l'escriptor Manuel de Pedrolo i Sánchez de Molina (1918-1990).

Cal dir, per finalitzar, que els Pedrolo, pels volts del 1920, abandonaren definitivament la possessió del castell de l'Aranyó, passant a residir a Cervera, Tàrraga i Barcelona.⁵

3. ELS PEDROLO A MONTBLANC

Ja hem dit que Jacint de Pedrolo es casà, el 1639, amb Isabel Desclergue. Ben aviat va morir el seu marit, i el 1640 naixia, ja a Montblanc, Francesc de Pedrolo i Desclergue, en temps de grans agitacions. Això explica que Isabel Desclergue decidís residir a Montblanc, prop de la seva família, la qual cosa suposà l'abandonament de Valls i l'ofici de l'escripcia del batlle per part dels Pedrolo, almenys en la seva línia troncal.

El nou nat havia de ser, doncs, un Desclergue per ambient i formació, però no s'oblidà mai del seu ascendent Pedrolo.

Els Desclergue eren una antiga nissaga de Montblanc, de rang aristocràtic. El llinatge atresorava un arxiu antic important —que és el que conservem, en part, al'Arxiu Comarcal de Tàrraga—, i que anà a parar a mans dels Pedrolo. L'avantpassat més llunyà és Pere Desclergue, que tenia rang de cavaller.⁶

L'emperador Carles I confirmà l'ús de les armes i insígnies que pertocaven a la casa Desclergue. Per una altra banda, Bonaventura Desclergue, com a membre del braç militar, assistí a la cort general de Catalunya de 1599, quan ja deuria tenir un privilegi personal de noblesa. El seu primogènit fou Francesc Desclergue, que també assistí, de jove, amb el seu pare, a les corts de 1599, on curiosament, també hi havien Pedrolos. És aleshores quan compraren la magnífica casa de la plaça Major de Montblanc, una de les millors de la vila ducal.

5. Sobre el llinatge Pedrolo, vegeu sobretot: GARCIA, Xavier: Pedrolos de Pedrolo, Diari «Avui», 28 de juliol de 1994; ALBERTÍ, Santiago: Esquema històric del llinatge Pedrolo, a «URTX. Revista Cultural de l'Urgell», núm. 7 (Tàrraga, 1995), pàgs. 49-88.

6. Sobre el llinatge Desclergue, hem consultat: SANCHEZ REAL, José: La Casa Desclergues de Montblanc, Tarragona, Caixa d'Estalvis Provincial, 1974.

Tanmateix, el nivell de vida dels Desclergue era benestant, però sense exageracions, amb diversos molins. Francesc Desclergue s'havia de confiar més de l'advocacia —com els Pedrolo—. A finals del 1633, col·laborà amb el lloctinent reial al Principat, que no era altre que el duc de Cardona. Aspirà també a l'assessoria jurídica de la batllia de Montblanc. Segurament va tenir tractes amb l'escrivania de la batllia de Valls, regentada pel seu futur gendre pedrolià. Francesc arribà a assessor del virrei, el mateix duc de Cardona.

Arribem al tan esmentat casament de la seva filla Isabel —filla única— amb Jacint de Pedrolo, el 1639. El 1640 nasqué Francesc de Pedrolo i Desclergue, fill d'una montblanquina i d'un vallenc, i fou el primer Pedrolo de Montblanc. Aquest infant seria influït molt estretament pel seu avi, Francesc Desclergue, atesa la mort prematura del seu pare, Jacint de Pedrolo.

Francesc de Pedrolo cursà lleis al Col·legi de la Concepció de la Universitat de Lleida. Més endavant, es doctorà en Dret, i aconseguí la plaça d'assessor jurídic del lloctinent a Montblanc del batlle general de Catalunya. Per altra banda, efectuà un casament benestant: es maridà amb Anna Maria Ratera Riber i Robuster, una família de Tàrrrega que tingué un il·lustre avantpassat: Francesc Robuster (1544-1607), bisbe d'Elna i de Vic. El matrimoni tingué un fill, Antoni, nat a Montblanc el 1659.

Ben aviat nasqué en Francesc de Pedrolo i Desclergue una gran vocació d'historiador, detentor de l'important arxiu Desclergue, i influït pel seu oncle Francesc Onofre de Pedrolo. Mentrestant, féu estudiar el seu fill Antoni al prestigiós col·legi de Cordelles de Barcelona el 1670.

Francesc de Pedrolo va extreure certificacions notariales de l'assistència a les corts de 1599 tant dels Pedrolo com dels Desclergue. En un primer moment, redactà, en castellà, una primera memòria familiar, en forma adreçada al rei Carles II. En féu una segona versió, que imprimí cap al 1673: *Relación de los modernos servicios de las Casas de Pedrolo, y de Dezclergue, Cavalleros Cathalanes, hechos a su Magestad, que Dios guarde.*

Mentrestant, Francesc de Pedrolo va arribar a exercir d'advocat dels reials consells de Barcelona, la qual cosa féu que residís més a la ciutat comtal que no pas a Montblanc, encara que de la vila arribà a ser veguer. A Barcelona explorà l'Arxiu de la Corona d'Aragó, i diversos arxius parroquials i notariales. Fruit d'aquesta intensa recerca, escrigué *Línia recta i descendent masculina del llinatge dels Pedrolo que han pogut arribar a notícia del suplicant, comptant de cada grau sola la generació ab què se va conservant deixant per a després alguns dels transversals de dita casa de Pedrolo.* Tanmateix, el text és inacabat. Descriu un ampli arbre genealògic que va de l'escrivà Gabriel de Pedrolo, el 1571, al seu fill Antoni. Una obra

encara més madura és l'escrita amb posterioritat a 1684: *Resumen de la genealogía de Don Francisco de Pedrolo i Desclergue*, on descriu les famílies que van emparentant amb els Pedrolo. Utilitza a bastament cites de juristes notables catalans, que li eren familiars per la seva professió.

Francesc de Pedrolo i Desclergue participà també en el braç militar de Catalunya. El 1679, el rei Carles II li atorgà el títol de noblesa a ell i als seus successors. El nostre gran personatge morí cap al 1685. El seu fill Antoni nasqué a Montblanc, com hem dit, el 1659, i es formà dins l'ambient jesuític de Cordelles, on encara hi romania el 1673. Antoni rebé el títol de doctor en ambdós drets. Fou també veguer de Montblanc el 1683, i cònsol de la vila el 1698. El 23 de juliol de 1693 es casà a Montblanc amb Jerònima de Folcràs i de Cubells, de Cervera, filla d'Agustí de Folcràs, senyor de l'Aranyó. S'inicià així la línia pedroliana de l'Aranyó, i la família, no gaire més tard, abandonà Montblanc, on van tenir un gran esplendor al segle XVII, sobretot amb la figura de Francesc de Pedrolo i Desclergue. El fill d'Antoni de Pedrolo fou Ciril de Pedrolo, l'últim de la família relacionat amb Montblanc. Vivia entre l'Aranyó i Cervera, i s'anà desprenent a poc a poc de les possessions de la família a Montblanc.⁷

4. DOCUMENTACIÓ DEL FONS PEDROLO REFERIDA A MONTBLANC

1.1 Família Pedrolo⁸

1.1.1 Patrimoni

1.1.1.1 Documentació General de Béns

- Molins de Montblanc, 1560-1759, G, Sig. Top. 66

- Documentació de Ciril de Pedrolo referida al patrimoni immoble de Montblanc, 1724, G, Sig. Top. 38

1.1.1.4 Comptabilitat

- Rebuts i àpoques a favor de la casa de Pedrolo de Montblanc, G, 1634-1768, Sig. Top. 3

7. Sobre els Pedrolo a Montblanc, hem seguit l'article ja citat de Santiago ALBERTÍ, *Esquema històric...*, esp. pàgs.65-74, el qual es basa en les fonts historiogràfiques escrites per Francesc de Pedrolo i Desclergue (conservades, en part, a l'Arxiu Comarcal de Tàrraga, i en part, a Barcelona) i l'obra, també citada, de José SANCHEZ REAL, *La Casa Desclergues...*, esp. pàgs. 58-63.

8. Els dígits que donem corresponen als de l'inventari general del fons. Extreiem d'aquest inventari la documentació relativa exclusivament de Montblanc.

1.1.1.7 Nomenaments

- Nomenament d'Anton de Pedrolo i Desclergue com a procurador d'Antoni Vives, 1687, G., Sig. Top. 43

1.1.2 Documentació judicial

1.1.2.1 Documentació judicial del patrimoni

- Reclamació de pagament d'uns censals contra Francesc de Pedrolo i Desclergue, 1687, G, Sig. Top. 43

- Documentació judicial de Montblanc, 1634-1829, G, Sig. Top. 60

1.1.5 Documentació personal i familiar

1.1.5.1 Història familiar

- «Libro de familia comprehensivo de las Casas de Pedrolo y Desclergue, y parte de las de Folcràs y Perelló», ss. XVII-XIX, V.^o

- Mèrits de Francesc de Pedrolo y Desclergue, cavaller de l'orde de Montesa, 1659, G, Sig. Top. 52.

- Epítom dels serveis de Francesc de Pedrolo i Desclergue, s.d., G., Sig. Top. 52

- Notes sobre la noblesa de Francesc de Pedrolo i Desclergue, s.d., G, Sig. Top. 52

1.1.5.2 Genealogia

- Baptismes, desposoris i òbits de Pedrolo, 1570-1795, G., Sig. Top. 3

1.1.5.3 Documentació d'herència

- Capítols matrimonials, 1573-1803, G, Sig. Top. 3

- Testaments de Pedrolo i Desclergue, 1523-1771, G, Sig. Top. 2

1.1.5.6 Documentació personal

1.1.5.6.2 Francesc de Pedrolo i Desclergue

- Nomenament de Francesc de Pedrolo i Desclergue com a jutge de la taula de la vila de Montblanc, 1680, G, Sig. Top. 52

- Privilegi de veguer de Montblanc a favor de Francesc de Pedrolo i Desclergue, 1687, G, Sig. Top. 52

1.1.5.6.3 Anton de Pedrolo i Ratera

- Privilegi de veguer de Montblanc a favor d'Anton de Pedrolo i Ratera, 1681, G, Sig. Top. 52

1.1.6.2 Documentació judicial

- Articulació contra el síndic de Rojals, s. XVII, G, Sig. Top. 43

1.3 Família Desclergue

1.3.1 Patrimoni

1.3.1.1 Documentació general de béns

- Nota sobre la documentació del mas Solé, 1633, G, Sig. Top. 43

1.3.1.2 Transferència de propietat

- Compra i venda d'unes cases a Montblanc, 1598-1780, G, Sig. Top. 6
- Venda de dues peces de terra del terme de Montblanc, feta per Marianna Tous i Francesc Desclergue, a favor de Pere Moix, 1600, G, Sig. Top. 36
- Venda d'uns olivers del terme de Montblanc, feta per Francesc Desclergue i Caterina, la seva muller, a favor de Joan Tous i Magdalena, la seva muller, 1605, G, Sig. Top. 36
- Compra i venda dels masos Solé i Oller, de Rojals, 1615-1739, G, Sig. Top. 6
- Venda del mas Porcell, 1633, G., Sig. Top. 43
- Establiment de Bonaventura Desclergue d'una casa de Barcelona, a favor de Miquel Pinyol, 1710, G., Sig. Top. 6
- Venda de Ciril de Pedrolo a Josep Cabeça, de diverses peces de terra dins el terme de Montblanc, 1718, G, Sig. Top. 6

1.3.1.3 Comptabilitat

- Llibre Major de Francesc Desclergue, s. XVI-XVII, V, Sig. Top. 6
- Llibre de Rebuts de la casa Desclergue, 1627-1773, V, Sig. Top. 7
- Memòria de Francesc Desclergue sobre diversos pagaments, 1630, G, Sig. Top. 36
- Època a favor de Francesc Desclergue, feta per les pubilles Jorís, 1640, G, Sig. Top. 36

1.3.1.4 Endeutament

- Creacions de censals i èpoques, 1591-1780, G, Sig. Top. 7

1.3.2 Documentació judicial

- Fragment d'una causa de la família Desclergue, 1597, G, Sig. Top. 36
- Causa entre l'Hospital de Montblanc i Francesc Desclergue sobre un censal que afectava al molí de Benaprès, 1624-1625, G., Sig. Top. 6
- Fragment de la causa entre Jaume Tost i Francesc Desclergue, 1629, G., Sig. Top. 43
- Plet dels jutges de la taula de la vila de Montblanc, 1645, G, Sig. Top. 52
- Causa entre Francesc de Pedrolo i Desclergue i Isidre Hospital, 1680-1684, G., Sig. Top. 36
- Causa entre Francesc i Antoni Pedrolo i Desclergue, i Joan Poch, sobre la restitució d'un dot, 1684-1688, G., Sig. Top. 6
- Causa entre Francesc de Pedrolo i Desclergue i Joan Rovira, 1697, G, Sig. Top. 36
- Causa entre Pedrolo i Damià Solanes sobre uns censals que afectaven els molins de Montblanc, 1711-1732, G., Sig. Top. 6

- Articulacions sobre la venda a Francesc Jacint Jorís, espós d'Isabel Desclergue, del lloc de Pareres i el terme i castell de Bolet [s. XVII], G, Sig. Top. 36

- Plica de testimonis en la causa contra els curadors de les pubilles Jorís, 1634, G., Sig. Top. 36

- Citació judicial a Felicià Vives sobre l'herència de Maria Vives, esposa d'Anton de Pedrolo, 1698, G., Sig. Top. 36

- Concòrdia entre Caterina Tous, muller de Francesc Desclergue, i Marianna i Elisabet Tous, germanes, 1600, G., Sig. Top. 36

1.3.3 Correspondència

- Trasllat d'una lletra del rei Pere III sobre els fets d'armes dels Desclergue, 1383, G, Sig. Top. 52

- Despatx reial a favor de Francesc Desclergue, 1634, G., Sig. Top. 52

1.3.4 Documentació personal i familiar

1.3.4.1 Història Familiar

- Arbre genealògic del llinatge Desclergue i del seu entroncament amb els Pedrolo, s.d., G, Sig Top. 52

- Mèrits del llinatge Desclergue, 1576, G, Sig. Top. 52

- Notes relatives a les gestes militars del llinatge Desclergue, s.d., G, Sig Top. 52

- Notes de Francesc Desclergue relatives al llinatge Desclergue, s.d., G, Sig. Top. 52

1.3.4.2 Documentació d'herència

- Capítols matrimonials entre Jacint Francesc Jorí i Isabel Desclergue, 1627, G, Sig. Top. 43

1.3.4.3 Documentació escolar i acadèmica

- Privilegi de doctorat de Francesc Desclergue, 1587, G, Sig. Top. 52

1.3.4.4 Documentació personal

1.3.4.4.1 Francesc Desclergue

- Nomenament, per part dels ducs de Cardona, de jutges comptadors a favor de Francesc Desclergue i Miquel Joan Forner, 1598, G, Sig. Top. 52

- Rúbrica dels privilegis concedits pels ducs de Cardona a favor del Dr. Francesc Desclergue, s. XVII, G, Sig. Top. 52

- Comissió del duc de Cardona a favor del Dr. Francesc Desclergue, 1600, G, Sig. Top. 52

- Possessió de les terres dels ducs de Cardona per part de Francesc Desclergue, 1608-1609, G., Sig. Top. 52

1.3.4.4.2 Bonaventura Desclergue

- Privilegi de noblesa atorgat a Bonaventura Desclergue, 1618, G, Sig. Top. 52

- Rebutis per l'expedició del privilegi de noblesa de Bonaventura Desclergue, 1618, G, Sig. Top. 38

1.3.5 Documentació aliena

- Notícia de la venda dels castells i termes de Concabella i Grassa, a Gaspar d'Ornós i Arnau Marçal, 1428, G, Sig. Top. 36

- Venda d'una peça de terra del terme de Tàrrrega, feta pels esposos Francesc i Elisabet Jover, a favor de Joan i Tomassa Avisanda, 1583, G, Sig. Top. 36

- Notes sobre els béns rebuts per Paula de Ratera, per part de Tecla, la seva mare, 1635, G., Sig. Top. 36

- Notes extretes de llibres d'Antoni Moles, cirurgià, 1659-1674, G., Sig. Top. 36

- Memòria del governador de les baronies d'Entença sobre el lloc de Capçanes, s.d., G, Sig. Top. 36

APÈNDIX

1687, febrer, 20. Madrid

El rei Carles II nomena Francesc de Pedrolo i Desclergue veguer de la vila de Montblanc, per un període d'un trienni.

A. Original en pergamí, ACTA (Arxiu Històric Comarcal de Tàrrrega), Fons Patrimonial Pedrolo, Sig. Top. 52.

Nos, Carolus, Dei gratia rex Castellae, Aragonum, Legionis utriusque Siciliae, Hierusalem, Hungariae, Dalmatiae, Croatiae, Navarrae, Granatae, Toleti, Valentiae, Galletiae, Maioricarum, Hispalis, Sardiniae, Cordubae, Corsicae, Murtiae, Giennis, Algarbii, Algetiare, Gibraltaris, Insularum Canarie necnon Indiarum Orientalem et Occidentalium, insularum ac terrae firma maris oceani, archidux Austriae, dux Burgundiae, Brabantiae, Mediolani, Athenarum et Neopatrie, comes Abspurgii, Flandriae, Tirolis, Barchinonae, Rossilionis et Ceritaniae, marchio Oristani et comes Goceani. De fide sufficientia probitate animique rectitudine tui nobilis ac dilecti nostri Don Francisci de Pedrolo admodum confidentes tenore presentis, de nostra certa sciencia regiaque auctoritate deliberate, et consulto officium vicarii seu regentis vicariam villae Montis Alvi, pro triennio quod currere incepit a die carnis privii proxime defluxi currentis, et infrascripti anni millesimi sexcentessimi octua-

gesimi septimi, et finiet eodem die, anni venturi millesimi sexcentissimi nonagesimi, et interim ad nostram meram et liberam voluntatem tibi, dicto Don Francisco de Pedrolo, concedimus, committimus, et fiducialiter commendamus, cum omnibus et singulis iuribus, salario, lucris et emolumentis praerogativis, immunitatibus, iurisdictione, honoribus et oneribus, ad officium ipsum pertinentibus et spectantibus. Ita quod tu, ipse et nemo lius toto dicto triennio, et interim nostra mera et libera voluntate, durante sis vicarius seu regens vicariam villae Montis Alvi officiumque ipsum teneas, regas et exerceas fideliter, atque bene, ius et iustitiam dicto submissis officio minitrandō iura et regalias nostras regias tuendo, protegendo et conservando omniaque alia et singula facienda, et libere exercendo quae ad dictum officium eiusque plenum ussum et exercitium pertinere quovismodo dignoscantur.

Illustris vero nostro locumtenenti et capitaneo generali, venerabili nobilibus magnificis dilectisque consiliariis et fidelibus nostris cancellario, regenti cancellariam et doctoribus nostra regiae audientiae gerentique vices-regenti nostram regiam thessaurariam, advocatis et procuratoribus, fiscalibus et patrimonialibus, vicariis, baiulis, subvicariis, subbaiulis, alguaciriis, virgariis et portariis caeterisque demum universis et singulis officialibus et subditis nostris, maioribus et minoribus, tam regiis, quam aliis ad quos spectet dicimus, praecipimus et iubemus ad incursum nostra regiae indignationis, et iare poeneque florenorum auri Aragonum mille nostris regiis inferendorum oerariis a bonis, secus agentis irremisibiliter exigendorum quatenus, te, dictum Don Franciscum de Pedrolo et alium nemine dicto triennio, et interim nostra mera et libera voluntate durante pro vicario seu regente vicariam villae Montisalvi habeant, teneant, reputent, honorificent atque tractent ei, illi ad quos spectet in possessionem dicti officii te ponant et inducant positumque et inductum manuteneant et defendant contra cunctos iussionibus que et mandatis tuis parenat et obediant, prout aliis vicariis regiis, praedecessoribus tuis, parere et obedire solitum est et de salario, iuribus, lucris et emolumentis praedictis tibi integrem respondeant seu faciant per quos decet plenarie respondere. Contrarium nullatenus tentaturi, ratione aliqua sive causa, si officiales et subditi nostri praedicti, gratiam nostram charam habent, ac praeter irae et indignationis nostra incursum poenam praepositam cupiunt evitare, caeterum antequam regimini et exercitio dicti te imisceas officii iurare tenearis in posse illius ad quem spectet de bene fideliter que te habendo in regimine et exercitio eiusdem et idonee assecurare detenendo tabulam, et alia faciendo ad quae tenearis, et astrictus existas iuxta Constitutiones Cathaloniae generales, et quod de omnibus compositionibus

delictorum, et remissionibus poenarum pecuniarum per te, et curiam tuam faciendis habetis, exiges et recipies pro iure sigilli nostrae regiae curiae pertinenti, ad rationem duorum solidorum Barchinonensium, pro qualibet libra eiusdem monetae, quodque de praedictis omnibusque aliis, et singulis introitibus qui ratione dicti officii intra quodlibet octimestre ipsius regiminis tuas ad manus quomodolibet pervenerint, intra unum mensem inde peremptorie sequentem computum et rationem reddes, et de exitu seu distributionibus illorum debitas et opportunas cautelas ad huiusmodi rationem discussionem, et plenam liquidationem necessarias in posse magistri rationalis domus et curiae nostrae, aut illius ad quem spectet et solitum est ponent et assignare tenearis, et finito huiusmodi regimine intra unum mensem, etiam consimile computum et rationem reddes de his omnibus et singulis quae post novissime octimestris tempus ad te ratione dicti officii, quomodolibet pervenerint, quodque receptas integras, et non cum deductione sumptuum facies refundesque curiae nostrae quidquid refundendum fuerit, et quod nihil in praesente curiae tuae scriba introitum pro interesse curiae nostrae scribente, et testificante recipies, quod nisi feceris exnunc omni salario et commodis dicti officii decernimus te privatum tenebisque insuper et observavis sub poenis iam dictis pragmaticam sanctionem et ordinationem a serenissimo rege Alfonso, praedecessore nostra (coelebris memoriae) promulgatam, pro curiae nostrae indemnitate reformationeque officii conservatoris generalis nostri regii patrimonii.

In cuius rei testimonium praesentem fieri iussimus nostro regio communi sigillo impendenti munitam.

Datum in oppido nostro Matriti, die vigesima mensis februarii, anno a Nativitate Domini millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo regnorumque nostro vigesimo tertio. Yo, el Rey.